

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218201134
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8218201134.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, N., o zaplatenie 370,77 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 7Csp/43/2018-46 zo dňa 24.10.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku I.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 188 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 03.10.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol. Vyslovil, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 370,77 eur s príslušenstvom dôvodiac, že dňa 23.09.2008 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť. Na základe uvedenej zmluvy vznikla žalobcovi povinnosť poskytnúť dodávky plynu žalovanému a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté odbery zemného plynu cenu stanovenú v cenníku. Žalobca vystavil žalovanému faktúry, ktoré žalovaný neuhradil. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 488; § 489; § 517 ods. 1, 2; Občianskeho zákonníka; § 20; § 48 ods. 1, 2; § 49 ods. 1 až 5 z. č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení zmien a doplnkov; § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. zistil, že medzi stranami sporu bola dňa 23.09.2008 uzatvorená Zmluva o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť na odberné miesto H. XX, N.. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti. Podľa článku 2.2 OP: Odberateľ sa zaväzuje odoberať plyn v súlade so zmluvou a technickými podmienkami pripojenia PDS a za dodávaný plyn zaplatiť cenu podľa článku 3 týchto OP. Podľa Tabuľky č. 1 bod 2 Cenníka externých služieb a výkonov ev. č. ESaV X/XXXX poplatok za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky plynu z titulu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa predstavuje 78,53 eur bez DPH. Podľa toho isteného cenníka bod 20 poplatok za upomienku predstavuje 10 eur bez DPH. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola splatná 28.06.2017, žalobca vyfakturoval žalovanému poplatok za zabezpečenie obnovenia dodávky plynu v sume 94,24 eur. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola splatná 27.06.2017, žalobca

vyfakturoval žalovanému poplatok za zabezpečenie prerušenia dodávky plynu v sume 78,53 eur. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola splatná 28.11.2017, žalobca vyfakturoval žalovanému poplatok za vystavenie a zaslanie upomienky v sume 10 eur. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola splatná 02.10.2017, žalobca vyfakturoval žalovanému spotrebu plynu vo výške 188 eur. Žalobca Pokusom o zmier zo dňa 27.04.2018 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 30.04.2018.

4. Prvoinštančný súd tak mal za to, že medzi stranami sporu vznikol v zmysle zákona o energetike zmluvný vzťah na základe Zmluvy o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť zo dňa 23.09.2008 na odberné miesto H. XX, N., na základe ktorej sa žalobca zaviazal dodávať žalovanému plyn pre vlastnú spotrebu v domácnosti a žalovaný sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu za dodávku plynu. Vzhľadom na uvedené tak súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie istiny vo výške 188 eur (faktúra č. XXXXXXXXXXXX) a zároveň vyhovel žalobe aj v časti týkajúcej sa úroku z omeškania vzťahujúceho sa k vyúčtovacej faktúre č. XXXXXXXXXXXX, a to za obdobie od 03.10.2017 do zaplatenia vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy.

5. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie považoval žalobu za nedôvodnú. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže jej predmetom bolo sústavné poskytovanie služieb. Medzi stranami sporu uzavretá zmluva neobsahuje zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalobcu účtovať si voči žalovanému poplatky, resp. náhradu vynaložených nákladov podľa sadziieb určených cenníkom, ktorý bol žalobcom vystavený jednostranne a nie je prejavom obojstranne uzavretého zmluvného dojednania. Tieto poplatky, resp. sadzby odôvodňujúce náhradu nákladov teda neboli v spotrebiteľskej zmluve individuálne dojednané. Nakoľko sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, dojednanie povinnosti platiť uvedené poplatky môže byť len súčasťou samostatnej spotrebiteľskej zmluvy. Dodávateľ sa má správať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Všeobecné obchodné podmienky spotrebiteľských zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického, vysvetľujúceho charakteru, nemajú slúžiť k tomu, aby dodávateľ do nich skryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, ktoré môžu uniknúť jeho pozornosti. Žalobca síce preukázal zaslanie upomienky žalovanému, avšak nepreukázal iné konkrétne náklady v súvislosti s vystavením a zasielaním takejto upomienky. Preto súd v tejto časti dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na zaplatenie poplatkov / náhrady nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky v ním uplatnenej výške 10 eur, pretože platné dojednanie takejto zmluvnej podmienky preukázané nebolo a neboli preukázané ani konkrétne náklady žalobcu, ktoré mali byť v súvislosti s týmto úkonom žalobcom vynaložené. K nároku na zaplatenie tohto poplatku / náhrady vynaložených nákladov súd ďalej konštatoval, že v žalobe absentuje akékoľvek tvrdenie o tomto nároku žalobcu. Uviedol, že úlohou súdu nie je vytvárať skutkový stav z listín predložených žalobcom, ale naopak žalobca je povinný uviesť presné údaje o tom, čoho sa domáha. Od spotrebiteľa nie je možné podľa názoru súdu prvej inštancie požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Obsahom predložených faktúr ako aj dôkazov predložených žalobcom, žalobca nepreukázal dôvodnosť takto fakturovaného poplatku a nepreukázal, že žalovaný skutočne požiadal o takéto služby. Preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

6. Podľa súdu prvej inštancie žalobca si okrem vyúčtovanej spotreby dodávky plynu nárokoval aj nárok na cenu výkonu - fyzického prerušenia dodávky plynu a obnovenia dodávky plynu v sume 172,77 eur. Výkonom resp. službou však možno podľa názoru prvoinštančného súdu rozumieť plnenie jednej zmluvnej strany v prospech druhej zmluvnej strany v súlade so zmluvou, ktorým sa zmluva napĺňa, teda ktorým strana realizuje v prospech druhej strany svoje povinnosti. Prerušenie dodávky plynu a obnovu dodávky plynu však nemožno považovať za takéto plnenie. Zmyslom zmluvy o dodávke plynu je, aby dodávateľ dodával odberateľovi plyn, nie aby mu dodávku prerušoval a následne obnovoval. Naopak, prerušením dodávky plynu nekoná dodávateľ nič v prospech odberateľa, ale v prospech seba. Prerúšením dodávky tak dodávateľ znemožňuje odberateľovi napĺňať zmluvu a využívať svoje práva z nej, teda odberať plyn. Podľa názoru súdu platba za takýto výkon nemôže byť „cenou“, pretože prerušenie dodávky nie je plnením žalobcu ako dodávateľa v prospech žalovaného, za ktoré by mu žalovaný mal platiť cenu. Prvoinštančný súd vyhodnotil, že v tomto prípade ide v podstate o paušalizovanú náhradu škody vyvolanú porušením povinností odberateľa a tým spôsobeným prerušením dodávky plynu. Právne teda ide o zmluvnú pokutu v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zmluvnú pokutu možné dojednať len písomne. Písomné dojednanie podľa § 46 ods. 2 v spojení s § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka znamená, že musí dôjsť k výmene dvoch podpísaných prejavov vôle: aspoň k písomnému (podpísanému) návrhu a jeho

písomnému (podpísanému) prijatiu. Takéto dojednanie však v konaní nebolo preukázané a žalobca ho počas celého konania ani netvrdil. Požiadavku písomnej formy celkom zrejme nenapĺňa jednostranné určenie určitej sumy za daný výkon v cenníku vydanom žalobcom, keďže - odhliadnuc už od absencie podpisu žalobcu - pri ňom absentuje písomná akceptácia žalovaného. V zmysle uvedeného tak nárok na sumu 172,77 eur za prerušenie dodávky a obnovenie dodávky nemožno považovať za žiadnu cenu služby alebo výkonu, ale za zmluvnú pokutu. Jej dojednanie v povinnej písomnej forme podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka však nebolo dokázané. Preto súd žalobu aj v tejto časti zamietol. (výrok II.).

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalovaný mal v konaní úspech v rozsahu 182,77 eur, naproti žalobcovi, ktorého úspech predstavuje 188 eur. Vzhľadom k tomu, že úspech strán v konaní je približne rovnaký, súd v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Proti uvedenému rozsudku, a to okrem výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 188 eur s príslušenstvom, t.j. proti výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcom rozsahu zamietol a proti výroku o trovách konania v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť tak, že žalobcovi súd prizná uplatnený nárok v celom rozsahu, resp. rozsudok zruší a vráti vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že v zmysle ust. § 177 ods. 2 písm. a) CSP súd rozhodol bez nariadenia pojednávania za situácie, keď žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcu. Uviedol, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že súd bol povinný vyzvať žalobcu na doplnenie dokazovania, lebo nie je možné rozhodnúť bez pojednávania tak, že žaloba bude čiastočne zamietnutá. S poukazom na ust. § 171 ods. 1 a § 181 ods. 2 CSP mal za to, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s uvedenými ustanoveniami a mal vyzvať žalobcu na doplnenie nejasného alebo neúplného podania. Navyše súd prvej inštancie nevyslovil svoj právny názor, neprezentoval pred stranami žiadnu spornú skutočnosť, preto žalobca nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej, ani nemal dôvod na označenie ďalších dôkazov. Poukázal na obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.12.2015, sp. zn. 17Co/1330/2014.

9. Vo vzťahu k zamietavej časti žaloby čo do účtovaného prerušenia a obnovenia dodávky zemného plynu vo výške 172,77 eur a poplatku za upomienku v sume 10 eur uviedol, že tieto nároky žalobca riadne preukázal podacími hárkami spolu so žalobou. Predložil faktúry za zaslanie upomienky s tvrdením, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy uzavretej medzi stranami sporu sú obchodné podmienky, a to v zmysle článku 3 bod 4, článku 4 bod 4 a článku 4 bod 5, ako aj s poukazom na aktuálny cenník, ktorý bol predložený žalovanému. Tvrdil, že výška poplatku je primeraná aj reálnym nákladom. Podľa článku IV. bodu 31 Obchodných podmienok, omeškanie odberateľa s úhradou platby za opakovanú dodávku plynu alebo nedoplatku sa považuje za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, a teda za neoprávnený odber. Odberateľ neuhradil sumu za opakovanú dodávku plynu v stanovenej výške a lehote splatnosti, kedy dodávateľ je oprávnený prerušiť alebo obmedziť dodávku plynu po márnom uplynutí dodatočnej 10 dňovej lehoty, poskytnutej v písomnom upozornení. Suma 172,77 eur bola žalovanému vyfakturovaná za fyzické prerušenie dodávky plynu, preto predstavuje refundáciu poplatku, ktorý uhradza žalobca spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. za objednanú službu.

10. Vo vzťahu k výroku o trovách konania odvolateľ vyslovil názor, že žalobca bol v spore 100 % úspešný. Uviedol, že v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Bolo preto potrebné tvrdenia žalobcu nespochybnené žalovaným považovať za nesporné. Navrhol preto vo vzťahu k trovám konania priznať mu aj trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 49,46 eur.

11. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 19.07.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní

posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, a to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05). Keďže odvolaním žalobcu bol napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie označený II., ktorým v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a výrok III., týkajúci sa trov konania, predmetom odvolacieho prieskumu bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie v uvedenom rozsahu.

14. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie čo do výrokov II. a III. rozsudku správne vo veci rozhodol, keď žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vyslovil, že žiadnej zo strán nepriznáva nárok na náhradu trov konania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nepreukázal oprávnenosť nároku na zaplatenie nárokov v súvislosti s odpojením a pripojením odberu plynu žiadaného v sume 172,77 eur, ani na zaplatenie poplatku 10 eur za upomienku. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil vzťah strán sporu ako spotrebiteľský, a keďže žiadané nároky majú vyplývať iba zo všeobecných zmluvných podmienok a cenníka, neboli teda zmluvnými stranami individuálne dohodnuté, nemohli byť žalobcovi ani priznané. V uvedenom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, preto sa obmedzuje iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia v napadnutom rozsahu a iba na doplnenie a k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

15. Ani podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vo veci nevychádzal z nesprávneho postupu, ak bez nariadenia pojednávania vo veci rozhodol. Ust. § 177 ods. 2 CSP vychádza z toho, že zásada bezprostrednosti a usnosti nie je absolútna a konanie nemusí prebiehať len v bezprostrednej a ústnej komunikácii strán so súdom. Zákon umožňuje nenariadiť pojednávanie v prípade, ak súd splnené podmienky spočívajúce v tom, že vo veci ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur. K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nebol oprávnený rozhodnúť bez nariadenia pojednávania tak, že v časti zamietol žalobu za situácie, keď žalovaný nespochybnil jeho nárok, odvolací súd poukazuje na ust. §§ 390 a nasl. CSP, upravujúcich spotrebiteľské spory, v zmysle ktorých procesne predpis umožňuje súdu prihliadať na ochranu spotrebiteľa v širšom rozsahu v porovnaní so stranou sporu, ktorá nie je spotrebiteľom. Ak teda môže súd vo výroku rozsudku určiť konkrétnu zmluvnú podmienku za neprijateľnú, tobôž môže a musí nárok proti spotrebiteľovi posúdiť tak, aby bola náležite zabezpečená ochrana spotrebiteľa. V zmysle § 395 CSP súd môže dokonca vykonať aj také dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pritom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz. Náležitá ochrana spotrebiteľa je tak zvýraznená aj ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Nie je preto možné súhlasiť s názorom odvolateľa, že súd bol povinný vyzvať žalobcu na doplnenie dokazovania na preukázanie jeho nárokov, lebo žiadna takáto povinnosť pre súd z procesného ani iného právneho predpisu nevyplýva. V zmysle § 132 CSP žalobca k žalobe musí pripojiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a nárokov. Súd v žiadnom prípade nemá povinnosť ho vyzývať na preukázanie nárokov, ak to sám nepreukáže. Súd je povinný uznesením vyzvať stranu sporu iba v prípade, ak je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, a to na doplnenie alebo opravu v lehote nie kratšej ako 10 dní s poučením ako je nápravu potrebné zrealizovať. Ak sa podanie nedoplní ani neopraví, vtedy podanie odmietne. Takáto povinnosť pre súd však nevyplýva za situácie, keď nárok je jasne definovaný, ale jeho oprávnenosť z predložených dôkazov nevyplýva. Ak týmto smerom žalobca namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však o takúto situáciu nejde.

16. K ďalšej odvolacej námietke, týkajúcej sa tvrdenia odvolateľa, že jeho nárok je preukázaný podaciami hárkami a faktúrou, odvolací súd uvádza, že uvedené listiny nie sú dôkazy o oprávnenosti nároku, ale sú to dôkazy o doručovaní listín a faktúr, čo ešte nie je možné zhodnotiť tak, že nárok žalobcu na oprávnenosť požadovať poplatok za odpojenie a pripojenie v sume 172,77 eur a za upomienku v sume 10 eur na strane žalobcu bol daný. Ak odvolateľ tvrdí, že obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, odvolací súd dodáva, že nebolo preukázané, aby išlo o individuálne dohodnuté podmienky, na ktoré by žalobca mal mať nárok. Navyše je nutné zdôrazniť, že v žiadnom prípade nešlo o

podmienky, ktoré by boli v prospech spotrebiteľa, ale jednoznačne o podmienky, ktoré mali byť zdrojom príjmu žalobcu. V tomto smere je nutné zdôrazniť správnosť záveru súdu prvej inštancie, že išlo o údaje uvádzané iba vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a navyše skryté. Správne preto súd prvej inštancie neposkytol žalobcovi právnu ochranu pri uplatňovaní si uvedených nárokov.

17. Odvolací súd má za to, že nedošlo na strane žalobcu k nesprávnemu procesnému postupu zo strany súdu prvej inštancie, aby znemožnil žalobcovi uskutočňovať mu patriace procesné práva v takej miere, že by malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedené je treba vykladať eurokomforme s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Neznamená to však, že ak súd nerozhodne v zmysle predstáv žalobcu, aby to samo o sebe malo byť porušením akýchkoľvek práv žalobcu.

18. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-111; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92. Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. 111. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu či už právneho posúdenia veci alebo zmenu rozhodnutia v napadnutom rozsahu ako takú.

19. Odvolací súd preto vyhodnotil, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku čo do výrokov II. a III. uviedol dostatok dôvodov a zrozumiteľne odôvodnil svoje myšlienkové pochody, zodpovedajúce pravidlám logického a jasného vyjadrovania sa spĺňajúce základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Rozsudok v napadnutom rozsahu spĺňa preto všetky atribúty ust. § 220 CSP, v ktorom je upravené, čo všetko v odôvodnení rozhodnutia musí byť uvedené. Napadnuté rozhodnutie spĺňa uvedené požiadavky.

20. Súd druhej inštancie preto po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil, preto rozsudok ako vecne správny v jeho napadnutej časti potvrdil, a to aj v časti trov konania.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 257 CSP tak, že v odvolacom konaní stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, preto mu nemohol vzniknúť nárok na náhradu trov konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, tento si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, ani zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú. Bolo preto rozhodnuté, že stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).